

„De az Úrhoz kiáltának szorultságukban
és sanyarúságukból kimenté őket.”

Zsoltár 107. 6.

ISTEN HAJLÉKAI ÉS MUNKATÁRSAI

(Prédikálta Kovács István kiskőrösi prédikátor tv., 1934 augusztus 20-án.) — I. Korinth. 3. 9. és Eféz. 2. 20.

Szeretett kedves Testvéreim! Amit Pál apostol ezen versekben mond, az mindnyájunkra vonatkozik.

Azt mondja az Ige: „Mert Isten munkatársai vagyunk, Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.” Ha megnézzük egy épületet, abban különböző lakásokat találunk. Egykor ezek nem voltak, de akadtak, akik azokat elkészítették és a célnak megfelelővé tették.

Abba a lakásba, amelyben ti és én vagyok, más is költözhetett volna. De a nagy Alkotó bennünket, akik a teremtés koronájának rendeltettünk, felelte helyzetett minden teremtett dologoknak.

Testvér, sohasem feledd azt, hogy az Ő ingyenvaló kegyelméből vagy, ami vagy. Azért emlékezünk meg hálással arról, hogy nem mi magunk lettünk azzá, amik vagyunk, hanem Ő teremtett bennünket. Istennek ez a szeretete kell, hogy hála, mélyseges szeretetre indítson mindnyájunkat. Nem szabad el-

felejtenünk, hogy a fizikai életen túl is van élet a számunkra. Mi nem csak gondoljuk ezt a tökéletesebb életet, hanem tapasztaljuk is azt, mivel benne élünk. Amíg sokan nem ismerik, nem értik meg ennek a fejlődésnek, ennek a lelki életnek a magasbrendűségét, addig bennünket elvezet abba a teremtő Isten.

„Isten épülete vagytok.” Ezt az igazságot nagyon komolyan kell vennünk. Amint hogy nem magunktól vagyunk, éppen úgy nem önmagunkért vagyunk. Az Ővéi vagyunk. Istenéi. Ezért az Ő szent akaratahoz kell ragaszkodnunk. Különben a célt nem lehet elérnünk. Amikor Isten megteremtette a világot s kezébe vette legszebb alkotását: az embert, ezt mondta: „Ime, minden jó!” Minden szép, minden jó volt s szemei gyönyörködtek alkotásában. Majd később szomorúan mondotta Atyánk: „Megtántam, hogy embert teremtettem.” Ami jó volt, amire reá nyomta a tökéletességné bélyegét — az elromlott. Tudjátok ti

is azt éppen úgy, mint én mi okozta a romlást. Miért vált alkalmatlanná az ember Isten dicsőségének a hordozására? Mert másnak adta oda magát. Akit egyedül illetett volna a lakás, Attól elvonta magát. Az épület Istené, mert Ő alkotta azt, de más költözött abba. Így hiába tartjuk tulajdonunknak az épületet, nem a miénk, mert más lakja. Tudom, ti is csak ezt mondhatjátok önmagatokról. S tudjátok, mi okozta a romlást? A bűn. A bűn.

Megkezdődött a nagy per. A Tulajdonos nem engedte, hogy tulajdonát más bitorolja, más használja. Igyekezett azt visszaszerezni. Am de a dolog nem ment simán. Amint tudjuk, vannak olyan lakók, akik nagyon kemények. Amikor jogtalanságukat látják eléjük, nem akarnak tágitani. Így a végrehajtónak kell beleavatkoznia, aki a jogtalan lakót kiteszi a lakásból. A végrehajtónak erősen kell lenni. Mi magunk is érezzük az alkalmatlan betolakodott lakó

nehéz igáját, mert a terhétől szabadulni önmaguk erejéből nem tudtunk volna soha. De jött a Tulajdonos, Akit mikor meglátott az alkalmatlan lakó, így kiáltott fel: „Mi közöm veled Jézus, felségség Istennek Fia, azért jöttél, hogy idő előtt gyötörj engemet?” Így lett kilakoltatva s mint valami rabszolga, kéri a Megváltót, hogy a közelben legelesző disznókba mehessen. Ő egyedül, csak Ő képes megszabadítani bennünket, nem mi magunk. Dicsőség Istennek! Rendszerint nagy ellenállással történik az ilyen kilakoltatás.

Igen, az Úrnak sokat kell fáradoznia, amíg mi a régi dicsőséget visszanyerjük. A Megváltónak alapos munkát kell végeznie rajtunk. Dicsőség Néki, hogy végez is! Ezért sok türelemre és őszinte átadásra van szükségünk. Meg kell tanulnunk, mit jelent ez: „Ne az én akaratom, hanem

a Tied legyen meg!” Ha könnyes szemmel és fájdalommal is, de meg kell tanulnunk ezt. Jézusnak, az Isten Fiának a Vére tisztít meg minket minden bűntől. S ahol a falakat az Úr Jézus Vére mossa meg, onnét el kell tűnnie a piszoknak, a bűnfoltoknak. Mert ha az Ő drága Vére érint bennünket, akkor a bűn erőtlenné lesz rajtunk. Azért térjünk meg és mondjuk gyakran: „Jöjj, te drága Vér és moss meg engemet!” A Megváltó sokat tett értünk s ezt is megteszi velünk, mert Előtte nincsen érdem, nincsen személyválogatás. „Ha a ti bűnötök olyan piros, mint a vér, fehérek lesznek, mint a hó.” Nincsen olyan bűnös, akin ne könyörülne, nincsen olyan, akin ne segítené. Bár sokan mondanák el e délelőtti órában is: „Uram, légy irgalmas nekem, bűnösnek!” Mindazok, akik Isten előtt megvallják bűneiket, bocsánatot és

gyógyulást találnak azokra nézve. Ellenben akik elfedezik, rejtegetik vétkeiket, azok hordozzák annak terhét, átkát és önmagukat zárják ki Isten dicsőséges társaságából.

Isten kegyelméből egy végteleen, egy határtalanul boldog élethez jut minden megtérő bűnös. Ez nem egy beképzelt valami, hanem élő valóság, amit érzünk, tapasztalunk, élünk. Itt van bennünk, a szívünkben hordozzuk. Ezt mondja egy szép énekünk: „Meg vagy-e tisztulva Jézus Vére által?” Ha még nem, úgy jöjj a drága Üdvözítőhöz. De jöjj még ma! Még ma! Ha akarod, megtisztulhatsz még ma. „Aki hisz és megkereszeltedik, az üdvözül...” — mondja a Szentírás. Akarsz üdvözülni? Úgy higgy az igének! Higgy az Isten egyszülött Fiában! Engedelmeskedj parancsainak! Azoknak pedig, akik részesültek már az újjászületés ke-

Őszi estén . . .

Gondolatokba mélyedve, tekintetem beleleved a sötét éjszakába . . . Mint képek sorozatai tárulnak fel és vonulnak el így előttem az elmúlt éveim jádálommal telt napjainak emlékei. Hasonlóak ez őszi esőtől átáztatott éjszakához, melynek koromsötét egyformaságát csak a néhanéha átgyisurrano szél teszi még búskomorabbá. A szél megrázza a sárguló faleveleket és panaszos zizegésük behallatszik ide a szobámba. A leveleken végigperog az eső. A fák mintha könnyeket sírnának a sötét, csillaglatlan éjszakában. Vajjon mit susognak a sárguló falevelek? Mit beszélnek a megtépt fák? És mit magyaráz a sötét éjszaka? A hervadást, az enyészetet és az elmúlást hagyják szemlélni. Az ősz rombol, pusztít ellenállhatatlanul. És kérdés, lesz-e még újra kikelet? . . . Lesz-e még idő megérni, oh bűnös, ki nem figyeled a sokat mondó évszak képeinek tanítását? Figyél, vígyázz és imádkozz, hogy el ne nyeljen az örök sötétség. Nézd, hová lettek a dalos madarak, hol vannak a nyíló virágok? Virágillattól fűszerezett

esti levegő? Mind, mind eltűntek nyomtalanul . . .

Önkéntelenül felszakad szívemből a sóhaj: „Nagy vagy Te Isten, nagy a Te hatalmad!” Csak hadd hulljon a falevél, fűjön a szél duruzsolva és hadd temesse az ősz a természet pompázatát, nekem mégis oly sokat beszél. Egy ilyen őszi estén hívott ki engem az Úr a sötét éjszakából. Mikor hangzott felém az Ige (négy évvel ezelőtt): „Mivel lágy-meleg vagy, sem hideg, sem hűv, kivetlek téged az én számból.” Összerereztem. Borzongás futott rajtam végig. Szívemben vihar dült az önvád vihara. „Lágy-meleg” — az én vagyok. Milyen is vagyok? — kezdtem vizsgálni magamat. A Lélek folyton sügta: „Lágy-meleg”, — mely legrosszabb állapot. Bűnös, senki és semmi . . . Kezdtém magamba szólni és egy erős elhatározás támadt szívemben: „Szabadulni akarok!”

Az Igeszó arcú mintegy átselemlült előttem és felismertem benne az Isten Lelkének erejét. Telve lett szívem szeretettel az Ige iránt és folyton növekedő vágy ébredt szívemben szeretni

Jézust. Megismerni Őt és Néki élni egyedül . . .

Azóta fáradságot nem ismerve járom a göröngyös, de gyönyörű utat, napsugarban és viharban egyjuttam, mert fölöttem ragyog a Hajnalcillag és besugározza boldogsággal az én lelkemet . . .

Mondd, kedves embertársam, aki e sorokat olvasod, nem jünnél-e te is oda velem, ahol nincs ősz, nincs hervadás és nincs elmúlás? Mert aki Őbenne hiszen, az örökké él. Nincs sötétség, mert Jézus a világ Világossága és beragyogja szívedet. Akkor érezní fogod azt, amit most én érek, hogy: „Jézusnál csak boldogság van; Jézusnál van sok öröm.” Testem bár sokszor tövissekkal megrakott, de lelkem boldog, mert „megtaláltam Azt, aki mindent jóvátett”. Ő a napsugár, a fény és bearatyozza a megtérteket és összetört szíveket.

— „Minden, minden nekem Jézus.”

Szeretném belekiáltani a könynyelmen alvó éjszakába, hogy: „Ébredjetek, kik alusszátok a bűnek álmait; keljetek fel, mert közel van az éjjel és cnyel benneket az örök sötétség!” „Serkenj

gyelmi ajándékában, figyelmebe ajánlom az Úr Jézus szavait: „Mikor pedig a gonosz lélek keres magának...“ A bűnök fejedelme nem egy könnyen mond le az ember szívéről és ha nem talál helyet, akkor visszatér a régi lakásba és bekukkant az ajtón. Ha látja, hogy az ki van tisztítva, ki van seperve, a régi ember megszűnt. Akkor gonosz hízelgéssel, alatomossággal próbálkozik az embert tőrbe ejteni, valamiképpen sikerüljön a régi lakást (a szívet) újból elfoglalnia. Társakat hoz magával, hogy így könnyebben ronthassa meg az embert. Ilyenkor teljesedik be az Úr Jézus szava: „Az olyan embernek az utóbbi állapota gonoszabb az elsőnél.“

Kedves embertársam! Ne legyen számadra fontosabb az életben annál, mint az Istennel való kibékülés. Igyekezz az üd-

fel, ki aluszol és félragyog néked Krisztus! Szeretnék szelek szárnyán szállni és megrágni minden kis ablakot, bezörgetni a kunyhókba és átúgni a paloták nagyablakos terméin: „Ébredjetek, térjétek meg és vessétek a Szent Lélek ajándékát...“ — mert különben nem lesz menedék számotokra!

Gondolataim, szívem érzelme kíséretében, átröppenek hegyen, völgyön és bérceken és összeszorult szívem együtt sír a tovaszálló széllel. Ébredjetek, óh, ébredjétek!...

A szél eláll, a szívem viharát imám csillapítja. Térdeimre esve felemelem kezem, szívemmel együtt és szétfoszlik lelki szemeim előtt a köd. A Bibliát Szent Lélek által írták. És csak Szent Lélek által lehet megérteni.

„Nagyobb örömet adsz így szívembe, mint mikor sok az ő búzájuk és boruk! Békességben fekszem le és legott elaluszom, mert Te, Uram, egyedül adsz nékem bátoroságos lakozást.“ (Zsolt. 4, 8—9.) Szívem könnyűvé lesz és sóhaj hagyja el ajkamat. „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod. Amen.“

GYŐRINÉ, Kastélyosdombó.

vösség útjára lépni és Neki élni. Így meg fogod találni az igazi életet, amely után a lelked titkon vágyik. Mert tudom, hogy vágyik. De mivel nem ismered a helyes utat, bolyongsz érzelmekkel. Most itt a kedvező alkalom, a kellemes idő. Sónajts fel szívedben: „Jövel Szentlélek Úristen!“ Ez csak így lehetséges. Amint a testi gyermekek örökősei szüleiknek, éppen úgy a Szentlélek által születtek (a lelki gyermekek)

lesznek örökősei Isten országának és örökös társai az Úr Jézus Krisztusnak.

Testvéreim! Tehát ti Isten épülete vagytok. Vigyázzatok mert ti a próféták és az apostolok követő épületek fel. Léven a Szegetlő maga a Megváltó Krisztus. Tőrekedjünk Isten templomává lenni. Azért a Szentlélek, Aki által elpecsételtettetek a teljes váltság napjára, meg ne szomorítsátok!

A nagy Király udvartartása

(Prédikálta Nagy Ferenc tv. a konferencia első napján.)

Kronika II. 9, 1—12.

Hálát adok a mindenható Istennek, aki nagy szeretete folytán közéték vezetett. Hálát adok azért is, hogy oly hosszú távollét után együtt lehetek az ország különböző részéből összejött testvériséggel és velük együtt örvendhetek. Köszönöm az Úrnak, hogy veletek együtt magasztalhatom, imádkozhatom Öt a napokban is. Egyben üdvözöllek benneteket úgy a magam, mint kedves élettársam, a békési gyülekezet és a körzetünkbeli gyülekezetek nevében, akik mindannyian áldást kívánnak a konferenciára.

A délelőtti munkás-jelentésekből hallottuk, hogy csonka házának minden részében fellángolt a pünkösdi tűz. Egyik helyen nagyobb erővel lobog, a másikon kisebbel. Továbbá hallottunk arról, miként munkálkodik az Úr, hogyan jönnek Istenhez az emberek, hogyan törnek össze a kemény szívek, miként találkoznak az Úr Jézus Krisztussal az új életre, a békességre vágyó lelkek. Dicsőség Istennek, hogy hódít a győzelmes Evangélium!

Kedves Testvéreim! Az inéni felolvasott szent Igékben egy királyról van szó. Egy királyról, aki hűséggel ragaszkodott a Jehovához. Egy királyról, aki híres, hatalmas és böles volt. Amint tudjuk, ő nem azért imádkozott, hogy nagy dolgokat cselekedjen általa az Isten, hanem bölcséget kért Tőle, hogy mindenkor szent akaratát cselekedhesse.

Arra kért erőt, hogy mindenkor az Ő útján járhasson.

Isten meg is hallgatta és nemcsak bölcséget adott neki, hanem olyan gazdagságot, olyan dicsőséget, amelyről az akkori világban sokan beszéltek. Egy királynőnek is fülébe jutott ennek a híre, aki elhatározta, hogy felkeresi Salamont és megfogja bölcsességében. Vágyát valóra váltotta és nagy kísérettel, sok ajándékkal látogatta meg Salamont. Mikor meglátta Salamon dicsőségét és hallotta bölcsességét, amulva így kiáltott fel: „A felét sem mondták el nekem annak, amit szemem láttak és füleim hallottak!“

Kedveseim! Nekünk nem Salamonunk, hanem Jézus Krisztusunk van. Róla is sokat beszéltek. Nevével és dicsőségével telve van a világ. Az Ő országa nem idelell, hanem a mennyben van; de lehozta azt az emberi szívekbe, mi bizonyosságai vagyunk ennek. Ő maga is bizonyosságot tett erről Pilátus előtt. Mi az Ő népe vagyunk. Bennünk két drága Vérének vásárolt meg. Már velünk is lettek sokan úgy, mint Séba királynője tett Salamonnal. Magam is tudok több olyan emberről, akik azzal a szándékkal jöttek a gyülekezetbe, hogy majd ők megmutatják ezt, vagy azt... S mi történt? Istenünk Lelkének ereje megfogta őket s kénytelenek voltak ők is így nyilatkozni: „Felét sem mondták el nekem a Krisztus dicsőségének!“ Mi magunk is így voltunk. Áldott legyen az Isten

azért, hogy foglyul ejtette minden gondolatomat! Az emberek, ha nincs már más menekvősük, öngyilkossá lesznek. De dicsőség Istennek, nekünk van menedékünk, az Úr Jézus Krisztus! Ha drága Megváltónk látja, hogy mi mélyen megalázkodva berolunk keresztjéhez, megadja nekünk a bűnünk bocsánatát és betölti életünket áldásaival. Ad erőt győzni önmagunk felett és a bűn felett. Ő valóban nagy Király. Dicsőség Néki örökre! Boldog vagyok, hogy eme Uralkodónak a gyülekezetéhez tartozom s odatartozhatsz te is, kedves Testvérem.

Az az én kívánságom, ha van ez estén itt egy Sába királynő, legyen az illető az Ige által lefegyverezve, tegyen ő is ilyen vallomást: „A felét sem mondták el nekem, a Te dicsőségednek. Uram!”

Az erős Isten

(Prédikálta 1934 augusztus 18-án
Sárkány Zoltán testvér.)

Krónikák II. 20. 12.

Először is üdvözlök minden nyájatokat egyben átadom a kaposvári gyülekezet üdvözlését is. A mi Istenünk egy hatalmas Isten. Dicsőség Néki örökké! Ezeket a szent ígétet tette szívre az Úr ma este.

Egy júdabeli királyról van itt szó. Josafátról, akit nagy erővel szorongatott az ellenség. Megrettent. S mivel ideje már nem volt arra, hogy más népet hívjon segítségül, a mindenható Istenhez folyamodott könyörgésével. Őt hívta segítségül s ezt nagyon jól és helyesen tette. Ezt nemcsak maga cselekedte ezt, hanem egész Júdát is arra intette, hogy keressék az Urat. Úgy is cselekedtek. A Mindenható meg is hallgatta Josafátnak és népének könyörgését. „Oh mi Istenünk, ne ítéléd-e meg őket?!” — esedeztek. Beismerték, hogy nincsen erejük szembezállni az ellenséggel.

Éppen így cselekedtem én is, amikor ellenem is felkelt a gonosz, hogy megrontson. Hozzá könyörögtem. Őt hívom segítségül. Így rimáncodtam: „Uram!

Nincsen nekem erőm, hogy szembezálljak az ellenséggel.” Tudom, hogy így tettek ti is, amikor szorongatva voltatok. Kihez is mentünk volna máshoz, mint az élő Istenhez? Ki segítsen rajtunk? Egyedül csak az Úr, akithe helyezzük reménységünket. Ő a mi menvárunk, oltalmunk, paizsunk. Benne még sohasem alatkozunk. Velem is így történt. De jött az Úr. Jött és megdicsőítette magát. Nem volt hiábavaló az én könyörgésem s tudom, a tiétek sem volt az. Isten Neve sohasem csúfolta meg. Erről teszek most bizonyosságot előttek. Engem is szorongatott az ellenség, de Hozzá kiáltottam. Az Úr lehajolt hozzám és megszabadított. Megszabadított engem az én Istenem. Dicsőség Néki! Hallelujah! Mikor kedves élettársammal Kaposváron letelepedtünk, jött az ellenség, hogy megfélemlítsen, hogy megrontson. Én sem tettem egyebet — nem is volt szándékomban mást tenni —, minthogy az Urat hívjam segítségül. Ezt mondtam én is: „Uram! Nem tudok a Te erőd nélkül semmit sem tenni!” S jött az Úr, jött a válasz. Angyali szózatot hallottam, amely így hátorított: „Légy jó reménységben mert nálem ebben a városban sok népem van!” Háromszor könyörögtem így s mindannyiszor ugyanezt a választ nyertem. Az események igazolták is ezt. Mikor Kaposvárra mentünk, nem volt ott rajtunk kívül más pünkösdi hívő. Ma pedig 20-an vannak, köztük többen megáldva. Dicsőség Istennek örökké!

Kedves Testvéreim! Talán itt közöttünk is van olyan, akit a bajok özöne vesz körül. Ajánlom annak, hogy tegyen úgy, mint Júda királya. Áldott legyen az Úr, hogy bár sok bajon, nyomorúságon vezetett át, de mindazáltal megőrzött! Boldogok vagyunk, mint az Ő népe, Ő pedig a mi Istenünk. Oh, a mi Istenünk szemei szüntelenül rajtunk függenek.

Testvéreim! Egy reggel látomásom volt, mennyei hangokat is hallottam. Mégpedig ezt: „Az Úr Jézus Krisztus jön hamar!”

Azután kopogást is hallottam az ajtón. Kinéztem de nem volt ott senki. Testvéreim, mi a készülődések idejét éljük. Készítsük el sziveinket, hogy méltóképen tudjunk fogadni a Megváltót. Legyünk hűek, éljünk szentül. Imádkozunk sokat, szeressük az Urat és egymást s a békeségnek Istene lesz velünk. S ha Ő velünk, kicsoda ellenünk?! Az Úr áldjon meg mindnyájunkat.

ELŐRE!

Harcosok, kik távol,
Avagy közel laktok,
Széjjel a sütétben
Elhelyezve vagytok,
Isten akarata
Szerint minden ájjon.
Legyen hitélesség
Kint a láthatáron!

Legyünk fényvilág!
Erre hívott minket,
Ragyogjon a szikra,
Melyet széjjelhintet.
Egjen az óltártűz
Minden hívő szívében,
Legyen sokszor pünkösdi
It a sötét éjben.

Forró kívánságom:
Krisztus katontja
Harcoljon a hűért.
A hű meg fog állni
Királyunk parancsa:
„Légy hív mindhalálig!”
Pünkösdi tüze éjjen
Határtól határig.

Legyen gyujtószinór
Ima éjjel-nappal;
Ott legyen mindenki
Az első sorokban!
Ne legyen közöttünk
Gyáva s féltelmes.
Hitvány, ki áruló,
Pokolra érdemes!

Köveszük a Mestert,
Aki küzdött vérig,
Halálon keresztül
Fel, a dicsőségig.
Rajta, most előre!
Tűzjel, pünkösdi hűs,
Vezéred a Krisztus,
A hatalmas s erős!

ANDRUSKO.

Az engedetlenség átka

Az ember bűnös természettel születik a világra: a bűnre való hajlam uralkodik rajta. Ezt úgy a magam életében, mint másokat megfigyelve, tapasztaltam. Szomorú, de való, hogy ez így van, mert hiszen minden baj, nyomor és szenvedés, fájdalom és keserv, végül még a halál is, mind: az engedetlenség — a bűn rémes következménye.

Amikor Isten az embert teremtette megadta neki azt első sorban, *amire boldogsághoz szükséges volt*: a „*fiúság*“-gal együtt kapott szabadságot: *tetszése szerint élvezni bármit* mindabból, amit Istentől nyert. Boldogságát kezdetben nem is zavarta semmi. Még az sem, hogy ugyanakkor Isten „*a Néki való feltételen engedelmesség törvényé*“-t is érvényesítette azzal, hogy *tilalmat* állított eléje egy bizonyos fára nézve. Minthogy „*minden jó volt*“, amit és ahogyan Isten teremtett, — megtapasztalhatta s érezte is, hogy engedelmeskedni „*jó*“. Mert bizonyára, ha *akkor* már nehezebbre esik az „engedelmesség“, úgy a tilalom fájának pusztá látása is kísértésbe hozza. de nem, hanem inkább könnyen — Isten védőszárnyai alatt — az ártatlan gyermekek hajlíthatóságában — úgyszólván gyakorlatilag — adott neki megtanulnia a *feltétlen engedelmesség leckéjét* s így felkészülve kellett majdan megállnia *ennek az engedelmességnek tűzpróbája: vizsgája elé*. Vizsga, amidőn is nyilvánosságra kellett volna jönnie a mennyei hatalmasságok serege előtt, hogy „*az Isten iránti feltétlen engedelmesség törvénye az embernél be van töltve*“. Fájdalom, tudjuk a végzetes következményből: hogy *Isten engedte a Maga csúfoltatását a Sátán által* — s Ádám a vizsgán — *elbukott*. Elbukott, igen — ámde mégsem úgy, hogy szemtől-szembe lázadt volna fel Isten ellen: mint ahogy a Sátán — a Világosság angyala — szolgál irigységében felfuvalkodva, hanem ravaszul megkezdte esett az ember éppen a Sátán hálójába. A Sátánnak, Akivel

mint világosság angyalával — származására nézve közössége van: mert miként *az, úgy ő is* — a semmiből alkotott teremtménye csak Istennek és aki mindamellet, hogy Isten képre (vagyis az Istenzülte Fiútra: a Krisztusra) valónak és Hozzá hasonlatosnak is teremtett, mégis — egy kevéssé csak *eredeti természetére* bízva — illetve „*magára hagyva*“ — egyszerűben meg tud felelkezni az „engedelmesség“-ről, amellyel pedig *feltét-*

Az ösödi keresztelendők képe.

nül tartozott Istennek — és „*hisz*“ inkább annak ...“

A lengyeni kín és gyötrelmem immár ennek a bukásnak következménye, sőt úgy a testi, mint a lelki halál is ennek az első bűnnek elkövetéséhez fűződik. Holott mindörökké bírhatta volna az ember a Földet — ha: engedelmese maradt... Isten akaratát akár közvetlenül, akár *közvetve* is *átbúgva*: „*halál*nak halálával kell meghalniok.“ az „*élet*“ áldását — átok: a bűn, az *engedetlenség átka* és annak következménye a *halál* váltotta fel. (I. Móz. 3, 16—19.)

A vízözönből elpusztult ember-sereg is „engedetlenség“ miatt vesztett el. Pé. I. lev. 3, 20.) Tovább: előttünk áll Izráelnek, mint népnek egész története. Mi

akik olvassuk a Bibliát, tudjuk, hogy Isten kiválasztotta e népet azért, hogy legyen az Ő prófétája, az Ő kijelentéseinek tolmácsolója, szent népe: az egyetlen *feltétel alatt, hogy Isten szavának enged*. (II. Móz. 19, 5—6.) Bár Izráel ígéretet tett arranzéve, amit az Úr tőle kívánt (II. Móz. 19, 7—8). — De vajjon betartotta-e? Csak Isten maradt hű ígéretéhez. — Izráel hamarosan áthágtá Isten parancsolatait — „engedetlen“ lett. Amit Isten megtiltott (V. Móz. 4, 15—19). — cselekedte. (Ezék. 8, 9—18.) Közel 2000 évig hordozta őket,

mint választott népét, állandó intések mellett, — mégis megvették az isteni tanácsot és az Úr haragja felgerjedt népe ellen. (II. Krón. 36, 14—20.) Mindezek után is még — Isten hosszútűrésben: végül nemcsak prófétái által szólott népéhez, hanem beszélt az Ő drága egyszülött Fia által, Akit elküldött azzal: hogy „*Azt csak meg fogják becsülni?*“ (Luk. 20, 13.) De vajjon megbecsülték-e? Nem, hanem továbbra is *engedetlenek* maradtak. A próféták után tehát maga Jézus fáradott, hogy őket egybegyűjtse (Luk. 13, 34—35.), de igen kevés kivétellel — csak *engedetlenek* voltak tovább is. Isten tervét-tanácsát megvetették (Luk. 7, 29—30.): Jézust megölték (Csel. 7, 52.). Végül is beteljesedett Megváltónk Jeruzsá-

lem pusztulásáról szóló jövődöleése. (Máté 24, 1—2.)

Kedves testvéreim, kedves olvasóm!

Igy néz ki és ilyen következményekkel jár a büngyülőtől szent Isten iránti „engedlenség.” Hogy pedig még több fogalmunk legyen róla, azért még néhány példában szeretnék az „engedlenség”-re és annak szomorú következményére rámutatni. Olvassuk, hogy Sault Isten tette királlyá Izraelen — amikor a nép királyt kívánt. (I. Sám. 10, 24.) Olvassunk azonban I. Sám. 10. részétől végig s azt fogjuk találni, hogy Saul „engedetlen” lett amiért is az Úr őt megvetette és az ő királyságát másnak adta. (I. Krón. 5, 22—26.) I. Krón. 21. részében azt találjuk, hogy Dávid Isten akaratára ellen megszállja Izraelt; ennek következményét a 14. vers tárja elénk. II. Krón. 18. részéből megtudjuk, miként szegült ellene Akháb Mikeás próféta szavainak s végigolvassa e részt, látni fogjuk engedlenségének gyümölcsét is.

Lássuk azonban már most, hogy mit mond a mi kedves Megváltónk az *engedlenségre nézve*; hogy mi is lesz a mi osztályrészünk, ha mi, mint új-szövetségi Izrael, „engedlennék” leszünk Isten szavának. (Máté 25, 41—46.) Az Úr Jézus azt mondja: „Amint Én szeretlek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.” (Ján. 15, 12.)

Kedves testvérem, te is engedelmen vagy tán e parancsolatnak? Pedig ha az igének meghallgatója vagy csak, megtartója nem, mi lesz osztályrészed? (Máté 7, 26; Jak. 1, 23—26; Jel. 21, 8.) — Mily nagy, fel sem mérhető nyomorba jutott e Föld népe is, mert nem hallgat Isten szavára, nem engedelmeskedik Nekí s mi lesz csak annak végső gyümölcse még? (Ézs. 24, 3—20.) Sof. 1, 2—3. verseiben menydörgésszerűen hangzik Isten szava: „Elvesztetek — mindent elvesztetek.” Kérditek: miért? — Azért, mert vétkeztek az Úr ellen. (17. v.)

A gyűlölködés, harag, részegség, pártúts stb. (Gal. 5, 19—

21.) mindezek az Isten szava iránti „engedlenség”-ből származnak, mely engedlenségnek, bűnnek zsoldja pedig a *halál*. (Róm. 6, 23.)

Ti, akik e sorokat olvassátok: az *élő hit* erejével vessétek magatokat a szabadulásra az „engedlenség” elől, mert mind megromlanak azok, akik „engedetlenek”, vagyis a hitet elvetették maguktól. Ha nem fogadjuk el Isten tanácsát, ha nem engedelmeskedünk a Szentlélek sugalmazásának, ha megvetjük az Úr szolgáinak szeretetbéli intését — úgy az mind: *engedlenség* és csak szomorú ítéletre kerülünk.

Ismerek olyanokat, kik magukat böles, megáldott hívőknek tartják, de ha valamely helytelen dologukért megintetnek, mindjárt lázadozni kezdenek és azokat, akik által megintetnek, azonnal hamis prófétáknak bélyegzik. Szakadásokat idéznek elő és ezt hallani ajkukról: „Engem ne tanítson ember!” Oh, eljőn az az idő, amikor — bár későn — felfeznének ezek az Úr ítélő szavára. Ismertem például egy magát hívőnek tartó embert, ki ilyen intésre fellázadt és ellenünk fordult, gyülekezetünket az ördög szinagógájának nevezte. Kérésre, hogy vonná vissza káromló szavait — tovább is csak nyakassággal felelt. Rövid idő múlva ez az ember rettenetes kín között, elkárhozása tudatában kiáltozva mult ki. (Péld. 29, 1.) Hogy pedig az Úr ítélete az Ő házanépén kezdődik, erre példa a Szentírásban Ananiás és Safira esete. Hazudtak — nem engedtek Isten Szent Lelkének és mindketten meghaltak. (Csel. 5, 1—10.)

Oh, vigyázzunk, testvéreim, nehogy „engedlennék” legyünk, mert az engedlenség: a hitelenség, a „hitelenség” pedig a bűn; a bűn eszekekvőről meg tudjuk, hogy „vetetnek a tüzes kemencébe, ahol az ő férgök meg nem hal és az ő tüzik meg nem oltatik”. (Márk 9, 44.) K. M.

Reklamációk segédszerkesztőnk, Jurga József tv. címére, Kispeszt, Boeska-u. 62. sz. alá küldendők. Mindezekre szeretettel hívjuk fel testvéreink b. figyelmét.

Miért? — Azért!

Honnét van az, hogy sok esetben az igazság el van nyomva s egy ideig az álmság ül diadal?

Nem azért történik ez meg, mintha Isten néha a hamisság pártfogója lenne. Számítalan példa bizonyítja, hogy a diadalmas igazság jobban fénykedik, mint elnyomatása előtt s így csodás eredményekben Istenünk nagy Neve dicsőítettik. (Dániel-3. és 6. r. Ap. csel. 16, 25—40. Lásd József élettörténetét is!)

Miért nem hallgatattunk meg minden esetben, mikor a betegek meggyógyulásáért imádkozunk?

Atyánk nem gyönyörködik fájdalomokban, mégsem a beteg hitétől függ minden esetben a gyógyulás. Megtörténik, hogy egyeseket nem éppen a szeretet vagy könyörület lelke indít másokért imára, hanem saját dicsőségük emelése a főcéljuk s ilyenkor Isten visszatartja áldását. — Egy buzgónak látszó testvér házához hívatott egy beteg, de hitben ép testvér, hogy érte imádkozzon. Majd midőn a beteg tovább is gyötörődött, elkezeredetten dorgálta őt hitelenségéért és bőbeszédűvel bizonyította, hogy az ő imájára már milyen sokan meggyógyultak. Még e nap délutáni órájában hivallanul érkezett egy szerénykülsű testvér, ki Jézus érdemeire és a saját erőtlenségére hivatkozva, rövid, buzdító beszéd után térdre borult a beteg ágyánál. A buzgó könyörgés befejezésével a már régóta ágyban snyálódó beteg felkelt és már aznap estéjé a gyülekezetben, Isten népe közt töltötte. (Gal. 3; I. Kor. 10, 31.)

Miért ad Isten Szentleket olyanoknak, kikről előre tudja, hogy nem fogják sokra becsülni azt?

Először azért, hogy Istent ama napon senki ne vádolhassa, hogy bár sokszor kértem, mégsem adta nekem Szent Lelkét. Másodsorú pedig, hogy az elbukott lelkek siralmas állapota által tanulva, annál jobban becsüljük az áldást és ragaszkodjunk hitünk Főpapjához. (Lukács 15, 11—32.)

A hű szolga kötelessége

(Prédikálta Sárkány Ernő tv., 1934 augusztus 19-én.)

Esaiás 60. 1-2

Először is üdvözlöm mindazokat, akik szeretik az Úr Jézust. Továbbá átadom úgy a hajdúhadházi, mint a körzetünk-höz tartozó összes gyülekezetek szeretetteljes üdvözlését. Mindannyian azt kérik tőletek, segítsetek imádkozni értük. Örömmel közlöm veletek, hogy Jánk községben az utóbbi időben 5-en lettek megáldva Szentlélekkel.

Kedves Testvéreim! Örömmel emlékezem meg arról, hogy néhány évvel ezelőt ebben a gyülekezetben sokan imádkoztak érttem, mert itt ismerem meg Üdvözítőmet. Hálásan teszek bizonyosságot erről, mert tudom, sokat imádkoztak érttem. Áldja meg őket ezért az Úr. Mondhatom, sok feledhetetlen, drága, boldog órát, napot töltöttem el ebben a gyülekezetben Dicsőség Istennek!

Miután megáldott az Úr, kedves feleségemmel egyúttal szülőföldemre mentünk, hogy bizonyosságot tegyünk az ott élő embereknek az élő, igaz Istenről, s arról, amit velünk tett. Legyen áldva Istenünk azért, hogy meg is lett az eredménye! Bizonyosságot tettünk az igaz Istenről és áldott Fiáról, az Úr Jézus Krisztusról. Mondhatom, sok szenvedésben volt résznök, de veitök volt az Úr s ez mindennél több. Hallelujah! Egy éves munkánk eredményeként, mintegy 100-120 megtért lelket merítetttem alá. Az ellenség nem nézte jó szemmel munkánkat, de vigasztalt, bátorított az Úr ezen szavaival: „Ha engemet üldöznek, titeket is üldözni fognak.”

Az elmúlt évben volt egy imaházmegnyitásunk is amit azonban hamarosan be is tiltottak. Mint mindenek, úgy ezt is javunkra fordította az Úr, mert egy helyett három-négy helyen lángolt fel a pünkösdi tűz és gyülekeztünk össze imádkozásra. Dicsőség Istennek, Aki nem engedi magát megcsúfolni! Nem messze tőlünk van egy kis gyülekezet, amely sok viharnak lett kitéve, de hűen állnak az Úr Jézus

mellett a szenvedések között is. Sokszor úgy tűnik fel, hogy nehéz követni az Urat és nehéz a keskeny úton járni. Itt az ige, amely bátorít, amely lelkesít: „Mindenne van erőm a Krisztusban...” Igen. Ó minden Benne bízót megerősít. Bizonyítom ezt, mert tapasztaltam, átéltem. De élem ma is.

Kedves Testvéreim! Felolvasott szent ígék egy meghívás. Meghívás a munkára, az isteni tevékenységre. Ha mi örök életet nyertünk az Üdvözítőben, úgy

gyülekezetben az Úr Jézus munkálkodik, nem voltam resz, hanem eljöttem és meggyőződtem arról. Kijelentem, hogy azok utal, amit láttam és hallottam, magam is úgy nyilatkoztam, mint Séba királynöfje: „A felét sem mondták el nekem a Te dicsőségednek!” Ezért törekszem arra, hogy — ha az Úr is úgy akarja, hogy éljek — az én életem is sokan meglássák, megismerjék Öt, az élet Kenyerét, a világ Világosságát. Oh az a drága golgothai Vér lemossa mindenki lelkéről a szennyet, a bűnt! Ha van itt valaki olyan, aki még

Alámerítés Mezöberényben.

nekünk erről bizonyosságot kell tennünk embertársainknak. Ha széjjelnézünk a világban, azt látjuk, hogy nagy a lelki sötétség. Olyan bűnözési hajlam talán sosem volt, mint aminő napjainkban van. S mivel mi tudjuk, hogy az Úr Jézus a világ Világossága, éppen ezért kell bizonyosságot tennünk Róla felebarátainknak. Ha az emberek szomorú testi-lelki állapotát szemléljük, akkor kell, hogy megcsendüljön lelkünkben az isteni biztatás: „Kelj fel és világoskodjál...” Hálákat adhatunk, hogy mi az Ő világosságánál ismertük meg azt hogy bűnösök vagyunk. Dicsőség Néki, hogy így jöttünk az örökélethez!

Kedves gyülekezet! Én is, amikor hallottam, hogy ebben a

mindig a romlottság és kétségbeesés útján jár, ajánlom annak, hogy jöjjön Krisztushoz és Nála megnyugvást, kétségseget s életet talál, olyan életet, amelynek értéke mindennek felett áll. Kedves Lélek! Ha így fogsz cselekedni, akkor Isten dicsősége rajtad is meg fog látszani. Isten mindnyájunkat meg akar gazdagítani Szentlelke által. Engedjünk szenteséget akaratanak! Így tesz bizonyosságot arról, hogy mi az Ővéi vagyunk.

Testvér! Légy világossággá, légy fény példás életeddél. Légy mindenkor buzgó és hű bizonyosságtevője Annak, Aki megmentett, megáldott téged és kegyelmével koronázta meg életedet. Készülj a fogadására, mert Ő jön. Mégpedig hamar.

A megtartó Jézus

(Prédikálta augusztus 19-én
Deák József szökepusztai testvér.)

János ev. 17. 11.

Kedves atyáimfiai! Az én szívem nagyon boldog. Örülök, hogy Krisztusban örvendő arcokat látok. Én Dél-Somogyban munkálkodom, ahol szintén nagy erővel munkálkodik az Úr. Dícsőség ezért Nevére! Az a Megváltó, akit ti szerettek és szolgáltok itten, bennünket is megáldott. Például Böhönyén már többen be vannak töltve Szentlélekkel s így várják a vízkeresztséget. A dőltsomogyi testvérek üdvözölnek mindnyájatokat. Kedveseim! A felolvasott rész a legnagyobb Pőp-pap imájából van kivéve. Ő Jánosért, Péterért, Jakabért és az összes tanítványiért imádkozott akkor, amikor szentséges ajkát ez az imádság elhagyta. Ez az Üdvözítő ma is imádkozik. Eretnünk is könyörög az Atyához. „Tartsd meg őket a Te nevedben...”

Én nem hiszem testvéreim, nem tudom elhinni, hogy nem azért jöttetek össze, hogy Krisztusban egyesüljete. Tudom, nektek az a vágyatok, hogy Őt mindjobban megismerjétek és megszeressétek. Ez a boldog állapot. Amikor minden félreértés, minden kicsinyes sérelem, bántalom az Úr Jézus Krisztusban el lesz feledve, meg lesz bocsátva.

Kedveseim! Nincsen nagyobb boldogság, mint Isten áldott Lelkét bírni. Mikor széthúzásról, ellankadásról hallok, tudom, hogy az nem Isten Lelkétől ered. A Megváltó meghagyta nekünk, hogy e jelenvaló világban hűek legyünk Hozzá, szeressük Őt, szeressük egymást. Azt akarja, hogy egyik legyünk Benne. A mi elődeink is ezt tették. Így hát nekünk is ez a feladatunk. Ez az isteni parancs, amely alól kibújnia nem lehet annak, aki üdvözülni akar. Nekem az a legfőbb vágyam, hogy elérhessem a célt és találkozhassak a drága Jézus-

sal. Oda vágyom Hozzá, arra a helyre, amit megígért nekem, neked és mindnyájunknak. Dícsőség Néki örökké! Az az óhajom, hogy Jézus fogadjon engem ott ama túlsó parton, ahova készülök. Ő mindennel betölt és megalégit.

Az ellenség mindenképpen akadályokat gördít elének, de az Úr Jézus szüntelen buzdít, hogy Reá nézzünk, mert így megtartatunk. Ha úgy érezzük, hogy gyengék vagyunk, menjünk az Üdvözítő elé, mert drága Véréen váltattunk meg s így az Övéi vagyunk.

Legyünk őszinték, hisz az Övéi vagyunk. De legyünk teljesen azok. Legyen Ő a mi erősségünk, mindentünk. Ne szegélyljük Krisztust, szegélyjük a bűnt. Tanuljunk meg, ha egyik lettünk Krisztusban, legyünk egyik az egymás segítésében és szeretésében is. Ez az Atyának akarata. Adja az Úr, hogy egyik legyünk itt és egykor az Ő országában is.

A falevél beszéde

Ragyogó őszi nap egyik délutánján,
Napfény ragyogott be a szobám ablakán.
Csendes szellő lengett, hullott a falevél,
Mely az elmúlásról im nekem így beszél:

Eljött már az alkony, életem alkonya,
Mikor elhervadva hullok le a porba...
Lesöpört a rögre az őszi hideg szele...
Itt van az elmúlás és mennem kell vele.

Betegem — nagy lázban — feküdtem ágyamban.
Lelkem elmerengett a bús lombhullásban.
A kicsiny falevél néma, halk beszéde
Fájó remegéssel markolt a lelkembe.

Hisz itt fekszem én is gyarlón, tehetetlen!
Uram, a tavaszom elveszett az őszben!
Alkonyatom látom im a virradatban,
Alig kelt a napom s már lebukik lassan.

Tépett ifjúságom elhervadt az élen!
Sárguló falevél sorsát én is életem.
Életem elmúlt, nincs itt maradásom,
De a rideg őszben tavaszom is látom.

Lassan-lassan lelkem tavaszba tér vissza,
Amikor új élet örök vizét issza.
Tavasz, áldott tavasz, ragyogjál az őszben!
Törj át hideg kődön, lelki verőfényben!

Elcsüggedt lelkemet támaszd új életre,
(Hiszen roncsa tépte az ősz hideg szele!)
Rohantam az éjben, mint aki menekül,
Ninctelen vándorként, elhagyva, egyedül.

Eljáradt fejemet lehajtom egy köre,
Elhagyatottságban sárgultam az őszbe;
Betegegy gyötörte legyengült testemet,
Ekkor látni kezdtem égi Mesteremet.

Odakünt hullt a lomb, bent én meg betegem
A hulló levelek beszédét figyeltem.
Amely üzenet volt, egy intő üzenet,
Mégis vígasztalta kesergő lelkemet:

„Ember! Te is elmúlsz, de van egy Istened;
Akinék szolgáljon örökké a lelked.
Akkor jöhet az ősz, jöhet az elmúlás,
Boldogan gondolsz rá, hogy lesz viszonzatltság.”

Életed tegyed le szent Atyád kezébe,
Hogy a tavaszod is megláthasd az őszbe!.
A mennyei hazát, hol örök az élet;
Ahová a bűn, szenny soha be nem térhet.

Elhervadsz és elmúlsz, lehullik porsátrád,
Melyben — mint bujdosó — a sok kint hordoztad;
Am ha Krisztus napja ragyog a lelkedbe,
Elmúlásom átmegyysz s jutsz örök életre.”

Alámerítések

Mezőberény. Hálával telt meg a szívünk, hogy az Úr ismét egy kedves, örömteljes nappal ajándékozott meg bennünket szeptember 30-án. Hosszú szárazság után áldásának esőjével locsolta meg Ődvözítőnk a mezőberényi kis gyülekezetet, melyet ez évben eddig 15 taggal szaporított meg. A jelen alkalommal 8 fehérruhás állt a kettős Körös partján, hogy az isteni Megváltó parancsát teljesítve, merítkezzenek alá az Ó példájára.

Az alámerítést alulírott végezte, aki azt megelőzőleg Máté ev. 28, 19—20. verseket olvasta fel; beszélt a megtérés, az alámerítés és a Szent Lélekkel való megkeresztelés szükségességéről. A nagyszámú hallgatóság figyelmesen, tisztelettel hallgatta a tanítást. Az új testvérek közül 6 nő és 2 férfi. Mindannyian mezőberényiek, két nő már Szentlélekkel is meg van keresztelve. Az alámerítésnél Nagy Lajos testvér, az okányi gyülekezet előjárója segítkezett.

Alámerítés után istentiszteletet tartottunk, mikor az új tagok az Őrszatalához járultak. Közben szép bizonyosságok, szavatok és karénekek hangzottak el. Nagy Lajos tv. Ésaías 55, 1—7. alapján szólt az egybegyűtkezhöz, valamint alulírott is.

Érzékeny bűszűzés után váltunk el vendégtestvéreinktől, abban a szilárd hitben, hogy odafent nem lesz bűszűzés, nem lesz elválás. Áldja meg az Úr az új tagokat és az Ővét úgy itt, mint a földnek színe mindenütt. *Nagy F.*

Öcsöd. Áldott legyen az Isten, az Őr Jézus Krisztus által, Aki csodálatos erővel munkálkodik ez utolsó időben!

Új helyre, Öcsődre vezetett az Őr, ahol 5 újjászülöttet kellett alámerítenem. Azonban mivel az ellenség meg akarta ezt akadályozni, azért a község határában folyó Körös egyik holt ágában végeztük el ezt. Az evangéliumi üdvntetés után alámerítettem három nőt és két férfit, akik mind öcsödiek.

Este istentiszteletet tartottunk. Az Igét Szűcs Sándor testvér, a békési gyülekezet egyik vénje hirdette, majd alulírott is szólt az egybegyűtkezhöz. Ezután az új testvérek az Őrszatalának lettek részesei. Örvendezsünk a késő éjjeli órákig tartott. Másnap a mester-szállási testvéreket kerestük fel, akikkel együtt néhány órát töltöttünk az Őr lábainál.

Az Őr Jézus áldja meg az újjászülötteket, áldja meg a munkálkodó testvéreket, hogy sok gyümölcsöt teremhessenek Istenünk Nevének dicsőségére és embertársaink örömére és javára.

Jánk (Szatmár megye). Urunk kegyelmes munkálkodásának eredményét láthatuk ezen községben is. Egy kedves testvérnőnk munkálkodása és bizonyágtétele folytán többen hallottak Istenünknek Krisztusban megjelenő üdvözítő kegyelméről. Néhány kedves lélek el is fogadta ezt a kegyelmet és törekedtek az Őr Jézus Krisztus szolgálatába állni. Elhatározásuknak tanujelét adták azáltal, hogy késők voltak a drága Mester! követni — megpróbáltatásokon keresztül is — a hullám-sírbá.

Az alámerítést a szomszédos község határában folyó Szamosban, alulírott végezte. Az alámerítetteken kívül csak kevesen voltak jelen, azonban a csendes magányban éreztük Urunk jelenlétét, ami igen boldoggá tette szívünket. Az új testvérek száma öt. Egy ifjú, egy leány és három nő.

Kívánjuk, hogy Urunk áldja meg ezen drága lelkeket, hogy legyenek az Őrnak hűséges követői mindhaláláig.

S. E.
Kispest. Bár tombol az erkölestelen-ség vihára, hadakozik az istentelenség, uralkodik a bűn, mindazáltal Istenünk csendben, méltóságteljesen végzi kegyelmi munkáját Szentleke által az emberi szívekben. Boldogan halljuk és olvassuk, miként vonja ki a világból az üdvrevágyó lelkeket és helyezi őket az örök élet útjára.

Gyülekezetünkben is ebben örvendhettünk október 21-én. Az Átválaló kibékkült lelkek közül 16-an éltoztek fehérré, hogy Ődvözítőnk parancsa szerint alámerítkezzenek, annak jeléül, hogy egy új, Istennek tetsző életre lámadtak fel.

A délután 5 órákor kezdődő istentiszteleten Tomi József testvér, a budapesti gyülekezet előjárója prédikált Tim. II, 2, 13. verse alapján. Beszélt az Evangélium leket általakról munkájáról, a szeretetről és azokról a kötelességekről, amelyet a Megváltó vár ezektől az újjászülöttektől. Ezután a helyi vezető hitük vallomására alámerítette őket. Ifjúságunk tagjai szavatokkal, szölv., kar- és duett-énekekkel, valamint zénstestvéreink vonós és pengetős hangszereikkel tették élvezetessé esténket.

Majd az Őrszatalához járultak az új testvérek, akik közül 8-an a Bpesti gyülekezetből valók, 7-en Kispestről, 1 Újpestről. (Többen már Szentlélekkel is meg vannak áldva.) Az a vágyunk és kívánságunk, hogy az Őr áldja meg ifjú zárandoktársainkat és adjon nekik erőt a reájuk váró küzdelmekben hűségesen megállni a Megváltó mellett. Dicsőség Istennek!

— **Evangéllizációs esték Pestszent-erzsébeten.** „Elnövenő azért, tegyetek tanítványokká minden népeket...” E Krisztusi parancs szellemében tartotta E. W. Mihók tv. missziós előadásait gyülekezetünkben, október 8—14-ig.

Minden este más és más evangéliumi kérdéssel foglalkozott.

Pl. 7-én: Miért születünk és miért kell meghalunk?

8-án: Hol és kiben lehet az üdvösség?

9-én: Újjászülétsről.

10-én: Kik az Isten fiai?

11-én: Velés és aratás.

12-én: Keresztiségek az Ige fényében.

13-án: Hit és ima általi gyógyulásokról.

14-én: Krisztus a Megváltó és a Bíró.

Az előadások áldottak voltak, mert gyülekezeünk tagjain kívüli sok érdeklődő jelent meg. Ez volt az első ilyen-nemű ténykedésünk s okulva ennek áldásos kihatásain, szándékunk — ha az Őr is úgy akarja — a jövőben is megismételjük ezt s esetleg gyakoribbá tesszük.

Hogy a látogatók lelkiületére kellemessé tegyük esténket, azokat minden esetben karénekekkel, szavatokkal és bizonyágtételekkel élénkítettük.

Megemlíthjük hogy az utolsó estén az előadással kapcsolatban a bibliaterjesztés javára ünnepélyt rendeztünk. Ezen megjelent Szabadi F. Gusztáv tv., a Brit és Külföldi Bibliatársulat igazgatója is, aki a Szentírásról, mint elavulhatatlan kincséről beszélt. Példákkal bizonyította, hogy egysékes minőséggel és lelki ragaszkodással csüngtek a Biblián. Szolgáljon ez okulásunkra.

Gyűjtést is tartottunk, amelynek eredményét átadtuk a Bibliatársulathoz.

Köszönjük az Őrnak ezen előadások nyomában járó áldást, mert éreztük hogy azok által is közelebb jutottunk Őhozá és gondolatainak megismeréséhez. Amennyire észrevehettük, sok

látogatóra néve is áldással voltak ezen esték és lelki üdülésről szolgáltak nekik.

Az a kívánságunk, hogy ezen lelki vetésnek bőséges lelki aratás járjon a nyomában. Az volt a szándékunk, hogy Istenünk nagy nevét magasztaljuk s ha ez sikerült részben is elérnünk, térjen ezért dicsőség Istenünk nagy Nevére és a Bárány Jézus Krisztusára!

Miskolc: Istenünk jóságáról teszünk mi is bizonyosságot. Aki f. évi október 14-én alkalmat adott a környékbeli testvérekkel együtt lábainál eltöltött örömeinkben részesednünk. Okot szolgáltat erre a delutáni bemerítés is, mely alkalommal 5 megmenlett lélek lett követője a jordáni jelenetnek. Igaz, hogy ezen alkalommal csak egy fedett-uszoda szolgált e célnak. Az alkalmi és evangélikai igéket alulírott hirdette, megemlékezvén az Irás eme szavairól: „Az ég és a föld elmúlhat, de Istennek beszéde megmarad örökre”; valamint bizonyítja a Bibliából az alámerítés — melyet a mai kerézténység szekta-szokásának tart — mennyire bibliai és krisztusi eredetű. A megjelentek úgy ezeket, mint az alámerítkezők bizonyosságeit komolyan hallgalták. Este Úracsoraszállással egybevetett istentiszteletünk örömeik között ért véget. Az új testvérek közül 4 férfi és 1 nő. 1 miskolci, 3 szuhakállói és 1 dövényi lakos. Kérjük e sorok olvasóit, midőn Isten előtt imáikat végzik, gondoljanak reánk is, valamint az egész miskolci körzetre.

Testvéri szeretettel:

Sárkány Győző tv.

Aes. Az Úr iránti hálával kereslek fel soraimmal, arra kérve, hogy adj helyet lapunkban, „Az Apostoli Hit”-ben az alanti tudósításomnak.

Örökké való hálával magasztalom az Úr Jézus Krisztust, hogy nagy örömmel áldott meg bennünket szeptember 16-án Ácson. A nevezett napon alámerítést tartottunk. Hét fehér ruhást merítettem alá a Duna vizében. Három férfit és négy nőt, közülük egy ácsi, egy mogyorósi, egy alsóvámosi, négy kishácsi. Este az új tagokkal együtt az Urasztalához járultunk.

Az istentiszteleten annyian vettek részt, hogy az utcán is álltak.

Az Úr áldja meg az elhittet magvakat. Imádkoztakó érettünk.

Tolnay G.

Bizonyosságtételek

„Legyen a te hited szerint.”

Oh csak lenne ajkam, lennének szavaim csilvém hálájának és köszönetének méltó kifejezésére! Nagyot cselekedett velem az Úr, azért méltó, hogy arról e helyen is bizonyosságot tegyek, mások okulására és hitének erősítésére.

Hat évig gyomorhajban és hálbántalmakban szenvedtem. Két évig pedig a szemem fájtak, annyira, hogy operálni kellett volna. Ekkor találkozom az Úr Jézus Krisztussal és ekkor állt be életemben a nagy testi-lelki változás, átalakulás. Mikor az Úrnak követője lettem, a kedves testvérek a Szentírás utasítása szerint imádkoztak értem és csodák-csodája, meggyógyultam! Másnap az Úr betöltött Szentlelkével és azóta boldogan járom életem útját, dicsérve, magasztalva, imádvá könnyek között. Azt aki mindeneket jóvá tett.

Bildhauer Győzőné, Budapest.

Jézus hívott engem.

Valóban kifürkészhetetlennek Istennek útjai! Nem tudok eléggé hálákat adni a mindenkori Istennek azért, hogy csodálatosan szolt hozzám és figyelmeztetett a megtérésre. Részemre nagy esoda ez, de nagy az is, hogy két súlyosnak mondható bajból gyógyított meg. Talán nem is tudom hogyan, de érzem azt, hogy sok hálával, sok hűséggel tartozom a Megváltónak. Ezt kívánom is cselekedni, hogy valahogy méltóvá igyekezzem magamat tenni az Ő kegyelmes vezetésére. Magasztalom továbbá az Urat azért, hogy betöltött Szentlelkével és ezáltal erőt nyertem elhatározásom, fogadástelelem véghezvitelére.

Rácz Fodor Mihály,

Kiskunmajsa.

Becker Ádám tv.,

a bonyhádi gyülekezet előljárója mondta el a következőket, egyik Kispsten elhangzott prédikációjában:

— „Közelmúltban egy missziótútam alkalmajól Pécsre vezetett

az Úr. Istentiszteletet tartottunk, amely áldott volt. Akiik részt vettek az összejeveletem, velem együtt érezték a Szentlelek jelenlétét. Ennek hatása alatt egy családhoz hívtak, amelynek mind a három tagja betegem feküdt. A férj 40 fokos lázban, végleg legyengülve küzdött a betegséggel, feleségének balkarja béna volt. A harmadiknak — rokon fiatalembernek — pedig a szénbányában történt szerencsétlenség következtében, egyik lábának a csontja repedt meg.

Két nőtestvér kíséretében el is mentem, mert éreztem, hogy az Úr nagy dolgot fog cselekedni. Megkérdeztem tőlük: „Hiszik-e, hogy az Úr Jézus meggyógyíthatja önöket?” Igenlő feleletekre a Szentírás szerint olajjal kentem meg őket és buzgóan imádkozunk érteik.

Örökkévaló hálával dicsőítések az Úr Jézus Krisztus. Aki megjelent közöttünk! A beteg férj meggyógyulva kelt fel ágyából és járt, a feleség béna keze éppé lett, mint a másik. A törött-lábu fiatalembert is meggyógyította az Údvözítő. Megjegyzem, ő előzőleg másfél hónapig kórházban volt kezelés végett, ahonét mint gyógyíthatatlant bocsátották el. S most, mikor meggyógyultam munkára jelentkezett a bányánál, orvos vizsgálta meg. Az illető orvos nem hit a fiatalember szavainak, ezért röntgensugarakkal vizsgálta meg. Alapos vizsgálódás után kijelentette, hogy a törésnek nyoma sincs és a lába teljesen meg van gyógyulva.

Ime, az Úr Jézus Krisztus tegnap, ma és örökké ugyanaz. — Dicsőség és hála a nagy Megmentőnek, Orvosnak és Tanfőtőnek!”

Meggyógyulva Jézus seibeiben.

Kalandos körülmények között kerültem Magyarországra, a biharmegyei Sarkad községbe. Fárasztó, terhes munkám következtében tüdődöcséshurut betegségbe estem. Mint ilyenkor szokás, embereknél kerestem segítséget, gyógyulást. Így kerültem Debrecenbe, ahol testi gyógyulást

helyett lelki gyógyulást találtam s ezáltal testileg is meggyógyultam. Csodálatosak előttem az Úrnak útjai. Megtértem, alámerítkeztem, a Szentlélek kereszttségében is részesültem és mindezekért hálából követni szeretni, dicsérni akarom Ielklem Megváltóját, a dicső Királyt, a Názáreti Jézus Krisztust.

Varga Lajos, Sarkad.

Értesítés.

A békési körzet ez évi hitmelyítő konferenciáját november 30—december 1. napjain tartja meg, mely alkalomra a testvériséget, főként a prédikátorokat szeretettel meghívja. Érkezés már 29-én, amennyiben a két napot kívánjuk teljes egészében a célnak átadni. Ajánlatos előzőleg érkezésünket egy levéllel tudatni. Cím: Nagy Ferenc, Békés, I., Drága-utca 25.

Én követlek Téged.

Szólt Jézus: „Fiaskám, nem adhatok néked Sem kormányzóságot, sem miniszterséget; Bár Istentől jöttem, Isten Fia vagyok; Hatalom, kincs, pompa mind másoknál ragyog. Diplomák, címerek mind másoknál vannak, Aki engem követ, rossz dolga van annak, Amikor hivatalok, mondttál volna „nem”-et. Simon, Jóna fia, szeretsz-e engemet?!”

Másodszor is szólott: „Bíborban, bársonyban Nem jársz, ha velem jössz, lenn maradsz a porban; Aki ragaszkodik Isten egy Fiához, Kínok útján eljut a Kálváriához. Arcok köpnek. Hozzad megvetéssel szólnak, Lealáznak szörnyen. ütnek, korbácsolnak. Széttörik a lábad, kitolják a szemed... Simon, Jóna fia, szeretsz-e engemet?!”

Harmadszor is szólott: „Megmondtam a hegyen. Hogy aki velem tart, az halálba megyen. Kezedre, lábadra bilincseket raknak, És leszel lakója bús börtönfalaknak. Míg más boldog, gazdag s az életnek örül, Tégedet ezernyi szenvedés vesz körül. Tégedet a hóhér bitó alá temet... Simon, Jóna fia, szeretsz-e engemet?!”

Felelt Simon Péter: „Se csapás, se bánat, El nem térít attól, hogy menjek utánad! Legyen másé minden hatalom, dicsőség,

Menyegzők

Kispest. 1934. szeptember hó 15-ike. Jelentős dátum ez négy zarándoktársunk életében. Négy fiatal szív dobant össze e napon, hogy a nagy Ifjasságszervező által megjelölt módon lépjenek életközösségre s így egymást szeretve, egymásért küzdve, fáradva haladjanak az Ó dicső országba felé.

Izlésesen feldíszített imaházunkba az este fél 8 órakor belépő két mátkapárt a 365. énekel fogadta a gyülekezet.

Varga János tv. Dencsik Anna tv.-nővel, Márkus István tv. pedig Knaker Anna tv.-nővel tartotta egybekelését.

A szokatlanul nagyszámú megjelent érdeklődők előtt először Siroki I. tv. az Enekek-éneke 3, 2; azután Mihók I. tv. a Jelenések 16, 15. alapján be-széltek az Úr Jézus nagy vacsorájáról és a mennyei Volegény várátlan jöve-teléről.

Majd Siroki tv. kézzártéttel imá-dkozott az ifjú párokért, akiket Isten

és a gyülekezet előtt házastársaknak jelentett ki.

Tomí József tv. pedig jókívánságait fejezte ki a fiatal házask előtt s egyben figyelmeztette őket az Úr és az egymás iránti hűségre, szeretetre. Közben néhány szép alkalmi szavalt, karének és zeneszám hangzott el. Közönségünk Urunknak az estét, köszönjük a jelenléte által élvezett örömeiket.

Az a mi vágyunk és kívánságunk, hogy szeretett testvéreink zárják szívökbe az Údvözítőt és Vele együtt, hármásban járva a keskeny utat, szeressék egymást és Ót.

Békés: Az Úrtól megáldott kellemes estét töltött együtt az „Istengyülekezet” békési csoportja október 9-én. A jelzett napon Szegedi Sándor tv., a kispesti gyülekezet tagja, tartotta egybekelését Köpe Eszterrel, gyülekezetünk tagjával.

Az alkalmi ígékét a Szentírás különböző részeiből véve, alulírott hirdette. Szépszámm közönség jelenlétében örvendeztünk a fiatal párral együtt. Karénekek és alkalmi szavaltok által fokozták örömeinket a k. testvérek.

Címeres méltóság, cifra úri bőség; Ünneplő lakomán telerakott asztal, Ahol a hízeltés nagy urat magasztal, S hitvány jókedv zaja tölti be a léget, Názáreti Jézus, én követlek téged!

Nem bánt engem Cézár csókra nyújtott lába, Nem megyek Heródes fényes udvarába, Árvák, özvegyek közt haladok előre S fejemet lehajtom egy-egy pusztá köre. És ha megpihenni még ottan se hagyának, Leszek vándorlója metsző éji fagyoknak, Forró vad számumnak, mely halálra éget, „Názáreti Jézus, én követlek téged!...”

Más a koldus népnek hadd fordítsan hátat, Én fölleszem a te töviskoronádat, Más hadd emelkedjék a kegyek létráján, Az én helyem ott lesz a keresztnek fáján, Más emelkedés nincs s ne legyen számomra! Nyeljen el a börtön bús, feket gyomra Hozzád való édes, nagy hűségem véget... „Názáreti Jézus, én követlek téged!...”

Nem bánom, hadd tépje húsomat az ostor, Hadd legyen félőrült, kergetett apostol! Butaság, góg, önzés köpjön engem szembe, Forgasson a hóhér lángba, gyötrelembe! Így volt ez mindig, másként hogy is lehet?! Ez a világ nekünk másként oh nem fizet, De Te váltottad meg az emberiséget!... „Názáreti Jézus! Én követlek téged!...”

Majd a megasszony szüleinek házá-
nál gyülekezetünk össze családias ven-
déségre.

Áldja meg Urunk az ifjú párt, hogy
kezel kézbe téve járják ez életet és
legyenek hűek Mesterükhöz. Megvál-
tójukhoz, az Úr Jézushoz. N. F.

Sur. Gyülekezetünket szept. 23-án
több gyülekezetből látogatták meg test-
véreink. Nevezlesen: Várpalotáról,
Csernyéről és Cselényből. Menyegzői
ünnepélyünk volt. Peknyik István suri
atyánkfia tartotta menyegzőjét Buja-
novics Mária várpalotai testvérnőnk-
kel. Az alkalmi Igéket alulírott hirdette,
majd kézzátétellel kértünk áldást az
ifjú párra.

Álja a kívánságunk, amiért imádko-
zunk is, hogy az Úr Jézussal együtt
járják e földi élet zarandokját.

Tolnay G.

Óvás.

Sajnálattal, de kényszerűségből
szükségesnek bizonyult a testvé-
riség figyelmét néhány egyénre
felhívni, akik különféle iratok
szállításával járják az országot
s gyülekezeteinket is felkeresik,
ahol a testvériséggel csak hitelik
el, mintha ők is tagok volnának.
Vigyázzunk testvéreim! Ha nem
akarjuk gondatlanságunknak sú-
lyos lelki és anyagi kárát vallani,
ügye minden külső nyájasság el-
lenére is, sőt ismerjük ezen egyé-
nek hármennyre közösségünket,
vezetőit, ügyeit, — mert ilyenek
feltárással tudnak legjobban
hatni — ne adjunk szavaikra, a
legszigorúbban igazoltassuk őket!
A mi prédikátorainknak fényké-
pes igazolványuk van, a segéd-
predikátoroknak pedig a körzet
vezetője által kiállított bizonyít-
vány; a tagok szintén kötelesek
igazolvánnyal menni bárhová is.
Főként két-három egyén van (egy
középkorú, kissé németes dialek-
tussal beszélő asszony, egy 40 év
köriül, fekete hajú és barnahőrű
ember — mindkettő kizárt, vagy
kilépett tag, a szombat tanának
híve — és még mások). *Ismétél-
jük: ha nem leszünk vigyázók,
nagy kárát valljuk.* Bizottság.

Szövetségi és gyülekezeti ügyekben
minden levél szövetségi titkárnak,
Siroki István testvér címére, Kispeszt,
Brandtner Pál u. 3. sz. alá küldendő.

Szerkesztői üzenetek

Kujáni Lajos testvér, lapunk előfi-
zetőgyűjtő megbízottja, a közeljövőben
hasznák északi részét szándékozik be-
utazni. Kérjük „megértéssel” fogadni.
Áldott legyen az Úr, lapunk ügye ha-
lad a kitűzött cél felé! — **B. J. Szent-
gotthárd.** A nyár folyamán küldött
bibliai elmélkedés még a szeptemberi
lapban megjelent, V. tv. ezi nem jól
tudta és írta. A most küldött kézirát
is sorra jön; a verset is közzöltük ak-
kor. — **Dezsi J. Románia.** Írásai lú-
ságosan terjedősek. Kénytelenek va-
gyunk alaposan „megfésülni” és ezt
ne vegye zokon, ne ártsen semmikép-
pen munkakezdésnek. Egyszerre nem
lehetünk tökéletesek. A versekből pró-
bálkozunk valamit „kifaragni”. Szer-
letteljes üdvözet a romániai testvérek
számára. — **Lapunk jelenlegi számá-
ban is folytatjuk a konferencián el-
hangzott prédikációk Icközlését. Re-
méljük, feljuttat benne azok öröme, akik
jelen voltak s viszont felebréd azoké,
akik csak szerették volna olyket hal-
lani. — Most közlünk egy olyan verset
is, mely egy előtűnik ismeretlen frótól
ered (akitől ezert engedelmet is ké-
rünk), de mivel több helyről kérték
ezt — engedünk a kérelemnek.**

Előfizetések

szeptember hónapban.

Kispeszt: Patrik E. 1.—, Horváth Gy.
2.—, Budapest: Balázs E. 4.—, Ver-
seczki, Horváth 2.—, Brajnovits 1.—;
Rákócseresztúr: Bagó S. né 1.50; Kún-
szentmiklós: Majoros J. 1.50, Alpi S.
2.—; Dunaföldvár: Révész M. 3.27;
Felsőgalla: Ambrus L. 3.—; Tolnava-
mási: Soós Lajos 3.—; Szentgotthárd:
Bartha J. 1.—; Gerjen: B. Balogh J.—
2.—; Kiskümlacháza: Áldott I. 1.—;
Nagykúta: Farkas M. 3.—, Fejős J. né
1.—; Tápóöcsen-mátón: Klement A.
1.50, Metyő L. né —50, özv. Németh
Jánosné 1.—, Czédulás P. né 5.—,
Léczkés I. né 2.—, Klement J. 1.50,
Magyar A. 1.50, Bakita J., Nagy P.,
Szabó I., Bata J. 1.—1.—; Kaposvár:
Mucsi F. 2.90; Fadd: özv. Csekey K. né
3.—; Avid Mich: Joe Eger 7.04; Di-
mondale Mich: Steve Juhász 3.27;
Porterville Mich: Németh Imre 3.27;
St John: Marton Bandy 3.27; River-
Rouge: Petrács János 3.40; Brantford:
Németh János előfizetett; Vadas János
Pacsay és Kiss Ernő részére Hamilton.

Tudósítás.

Az új „Mennyei Hangok” e. ének-
könyv (tartalomjegyzék, kijavítva és
kibővítve) a következő címen szerez-
hető be: *Tomi József, Pestszentlőrinc,
Rákóczi-út 14.* — Ár: vászonkötés-
ben 1 pengő 50 fillér, bőrkötésben
(aranyfűzővel) 3.— pengő. A postai
költségek a megrendelőt terhelik.

„Mindent szabad mértékkel.”

Ugy? Hát akkor mi az, ami tiltva
van? Eszerint szabad csalni, lopni, ha-
zudni, káromkodni, paráználkodni,
koresszázni, csupán a mértékletesség
által volt határt két betartani. Ámde
mi a rosszat mértékkel sem akarjuk
tenni. Vannak dolgok, melyeket hatá-
rozottan kerülni óhajtunk és hogy ezt
megtehesük, a Szentlélek vezetésére
kell bízunk magunkat.

**Talán még nem figyeltük meg,
hogy a központi pénztáros címé:
Sebestyén István, Pestszenterzsé-
bet, Ámos-utca 62. (Igen sajnálja,
hogy a testvérek kevés dolgot
adnak neki); hogy minden levél
és kézirát Siroki István címére,
Kispeszt, Brandtner Pál utca 3.
küldendő.**

Ölthonunk részére számt adomány-
okat és Úrvacsorai gyűléseket az Öl-
thon gondnok, Varga József tv. cí-
mére, Kispeszt, Boeskaui u. 62. sz. alá
szíveskedjenek az adakozók küldeni.
A jökevdű adakozót szereli az Isten!

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

a következők: Egyesült Államokba és
Kanadába 1 dollár, Romániába 110
leí, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszo-
vákiába 26 čk., Magyarországon 3 P.

Előfizetések, adományok az alábbi
pontos címre küldendő: Varga József,
Kispeszt, Boeskaui u. 62. szám. A levei-
ben küldött pénz leginkább elveszít,
emlékgya az előfizetéseket és minden
pénzt szíveskedjenek a kedves előfi-
zettek postautalványon küldeni.

Felölös szerkesztő és kiadó:

Siroki István.

Segédszerkesztő:

Varga József.

Kiadja: az Isten Gyülekezeti Szöve-
sége Magyarországon,
Kispeszt, Brandtner Pál u. 3.

46534 Belhánya-nyomda,
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 9.
Felelős vezető: Horváth János